Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

11. lipnja 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2004/757/PUP – Minimalne odredbe vezane za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Članak 4. stavak 2. točka (a) – Pojam ‚velike količine droge' – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Jednako postupanje – Članci 20. i 21. – Načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni – Članak 49."

U predmetu C-634/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Sąd Rejonowy w Słupsku (Okružni sud u Słupsku, Poljska), odlukom od 20. lipnja 2018., koju je Sud zaprimio 11. listopada 2018., u kaznenom postupku protiv osobe

JI,

uz sudjelovanje:

Prokurature Rejonowe w Słupsku,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, R. Silva de Lapuerta (izvjestiteljica), potpredsjednica Suda, M. Safjan, L. Bay Larsen i C. Toader, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: M. Aleksejev, načelnik odjela,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 2. listopada 2019.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:.

– za Prokuraturu Rejonowu w Słupsku, P. Nierebiński, K. Nowicki i A. Klawitter,

– za poljsku vladu, B. Majczyna, J. Sawicka i S. Żyrek, u svojstvu agenata,

– za češku vladu, M. Smolek, J. Vláčil i A. Kasalická, u svojstvu agenata,

– za španjolsku vladu, M. J. García-Valdecasas Dorrego, a zatim M. J. Ruiz Sánchez, u svojstvu agenata,

– za nizozemsku vladu, M. Bulterman i J. Langer, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: poljski

– za švedsku vladu, H. Eklinder, A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev i J. Lundberg, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, A. Szmytkowska i S. Grünheid, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 22. siječnja 2020.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4. stavka 2. točke (a) Okvirne odluke Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL 2004., L 335, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 80.), u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (c) te okvirne odluke, kao i članaka 20., 21. i 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

2 Zahtjev je upućen u okviru kaznenog postupka pokrenutog protiv osobe JI zbog nezakonitog posjedovanja velike količine opojnih sredstava i psihotropnih tvari.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Uvodne izjave 3. i 4. Okvirne odluke 2004/757 glase kako slijedi:

„(3) Potrebno je donijeti [minimalne odredbe] o [sastavnim] elementima kaznenih djela vezanih za nezakonitu trgovinu drogom i prekursorima, što će omogućiti zajednički pristup na razini Europske unije u borbi protiv takve trgovine.

(4) Temeljem načela supsidijarnosti djelovanje Europske unije trebalo bi se usredotočiti na najteža kaznena djela vezana za drogu. Isključenje određenih vrsta ponašanja vezanih za osobnu potrošnju iz područja primjene ove Okvirne odluke ne predstavlja smjernicu Vijeća [Europske unije] o tome kako bi države članice trebale postupati u drugim takvim slučajevima u okviru svojih nacionalnih zakonodavstava.”

4 Člankom 2. te okvirne odluke, naslovljenim „Kaznena djela vezana za nezakonitu trgovinu drogom i prekursorima”, propisano je:

„1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala kažnjavanje sljedećeg namjernog ponašanja, ako je počinjeno bez odgovarajućeg ovlaštenja:

(a) proizvodnja, izrada, ekstrakcija, pripravljanje, nuđenje, nuđenje na prodaju, distribucija, prodaja, isporuka pod bilo kakvim uvjetima, posredovanje, otprema, otprema u tranzitu, prijevoz, uvoz ili izvoz droga;

[…]

(c) posjedovanje ili kupnja droge u [cilju] obavljanja jedne od aktivnosti navedenih pod točkom (a);

[…]

2. Ponašanje opisano u stavku 1. nije uključeno u područje primjene Okvirne odluke [ako je počinjeno] isključivo radi osobne potrošnje kako je definiran[a] nacionalnim pravom."

5 Člankom 4. navedene okvirne odluke, naslovljenim „Sankcije", propisano je:

„1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela utvrđena u člancima 2. i 3. kažnjavaju učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama.

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. kažnjavaju kaznom zatvora [u najvišem propisanom trajanju od najmanje jedne do tri godine].

2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da se kaznena djela iz članka 2. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) kažnjavaju kaznama zatvora [u najvišem propisanom trajanju od najmanje pet do deset godina] u svakoj od sljedećih okolnosti:

(a) kazneno djelo uključuje velike količine droge;

[…]"

Poljsko pravo

6 U skladu s člankom 62. stavkom 1. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Zakon o suzbijanju zlouporabe droga) od 29. srpnja 2005. (Dz. U. iz 2005., br. 179, pozicija 1485.), za posjedovanje opojnih sredstava ili psihotropnih tvari propisana je kazna zatvora u trajanju do tri godine.

7 Člankom 62. stavkom 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga za posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari propisana je kazna zatvora u trajanju od jedne do deset godina.

Glavni postupak i prethodna pitanja

8 Prokuratura Rejonowa w Słupsku (Okružno državno odvjetništvo u Słupsku, Poljska) pokrenula je kazneni postupak protiv osobe JI pred Sądom Rejonowym w Słupsku (Okružni sud u Słupsku, Poljska), odnosno sudom koji je uputio zahtjev, među ostalim, zbog kaznenog djela posjedovanja velike količine opojnih sredstava i psihotropnih tvari iz članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga, počinjenog 7. studenoga 2016.

9 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je osoba JI ta sredstva i tvari posjedovala za osobnu potrošnju.

10 Sud koji je uputio zahtjev navodi da Okvirna odluka 2004/757 ne definira pojam „velike količine droge" u smislu njezina članka 4. stavka 2. točke (a).

11 Taj sud nadalje navodi da je Zakonom o suzbijanju zlouporabe droga, a osobito njegovim člankom 62. stavkom 2., kojim je za posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari propisana kazna zatvora u trajanju od jedne do deset godina, provedena Okvirna odluka 2004/757.

12 Međutim, sud koji je uputio zahtjev napominje da ni tom odredbom nije definiran pojam „velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari", kojim je u nacionalno pravo prenesen pojam „velike količine droge" iz članka 4. stavka 2. točke (a) Okvirne odluke 2004/757. Pojašnjava da su u nacionalnoj sudskoj praksi uspostavljeni određeni kriteriji na temelju kojih se utvrđuje je li količina

opojnih sredstava ili psihotropnih tvari u posjedu počinitelja kaznenog djela obuhvaćena pojmom iz članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga. Međutim, taj je pojam i dalje neprecizan i nacionalni sudovi tumače ga od slučaja do slučaja.

13 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, iz toga proizlazi da se prema osobama koje posjeduju usporedive količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari postupa na različit način ovisno o tome kako sud pred kojim se vodi postupak tumači taj pojam, čime je ugroženo načelo jednakosti pred zakonom. Taj sud također naglašava da, s obzirom na to da Okvirna odluka 2004/757 ne definira pojam „velike količine droge", u smislu njezina članka 4. stavka 2. točke (a), države članice zadržavaju veliku marginu prosudbe u provedbi tog pojma, što može dovesti do različitog postupanja prema građanima Europske unije ovisno o državi članici u kojoj počine kazneno djelo.

14 Usto, sud koji je uputio zahtjev dvoji o usklađenosti članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga s načelom zakonitosti kaznenih djela i kazni iz članka 7. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: EKLJP).

15 U tim je okolnostima Sąd Okręgowy w Słupsku (Okružni sud u Słupsku) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li pravilo prava Unije koje proizlazi iz članka 4. stavka 2. točke (a), u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (c) [Okvirne odluke 2004/757], tumačiti na način da mu se ne protivi to da se pojam ‚velike količine droge' tumači od slučaja do slučaja, u okviru ocjene nacionalnog suda od slučaja do slučaja, pri čemu takva ocjena ne zahtijeva primjenu ikakvog objektivnog kriterija, a osobito ne zahtijeva utvrđenje da počinitelj kaznenog djela posjeduje drogu radi obavljanja jedne od aktivnosti iz članka 4. stavka 2. točke (a) te okvirne odluke, odnosno za proizvodnju, nuđenje, nuđenje na prodaju, distribuciju, posredovanje ili isporuku pod bilo kakvim uvjetima?

2. Jesu li sredstva sudske zaštite, potrebna kako bi se osigurala učinkovitost i djelotvornost pravila prava Unije koja proizlaze iz [Okvirne odluke 2004/757], a osobito [njezina] članka 4. stavka 2. točke (a), u vezi s njezinim člankom 2. stavkom 1. točkom (c), dostatna da se poljskim građanima zajamči djelotvorna zaštita koja proizlazi iz pravila prava Unije kojima se utvrđuju minimalne odredbe vezane za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom, a s obzirom na to da [Zakon o suzbijanju zlouporabe droga] ne sadržava preciznu definiciju velike količine droge i da se sudskim vijećima koja odlučuju u pojedinim predmetima prepušta da taj pojam protumače u okviru svoje ‚diskrecijske ovlasti suda'?

3. Je li nacionalno pravno pravilo koje proizlazi iz odredaba članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga u skladu s pravom Unije, a osobito s [pravilom] koje proizlazi iz članka 4. stavka 2. točke (a) [Okvirne odluke 2004/757], u vezi s [njezinim] člankom 2. stavkom 1. točkom (c), i, ako je tomu tako, protivi li se tumačenje pojma velike količine psihotropnih tvari ili opojnih sredstava koje utvrde poljski sudovi pravilu prava Unije prema kojem svatko tko počini kazneno djelo posjedovanja velike količine droge radi obavljanja jedne od aktivnosti iz članka 2. stavka 1. točke (c) [Okvirne odluke 2004/757] podliježe težoj kaznenoj odgovornosti?

4. Može li se smatrati da se članak 62. stavak 2. [Zakona o suzbijanju zlouporabe droga], kojim se utvrđuje teža kaznena odgovornost za kazneno djelo posjedovanja velike količine psihotropnih tvari ili opojnih sredstava, kako ju tumače poljski nacionalni sudovi, ne protivi načelu jednakosti i nediskriminacije (članak 14. [EKLJP-a], članci 20. do 21. [Povelje], u vezi s člankom 6. stavkom 1. UEU-a)?"

Nadležnost Suda

16 Kao prvo, Okružno državno odvjetništvo u Słupsku osporava nadležnost Suda za odlučivanje o ovom zahtjevu za prethodnu odluku jer svojim prethodnim pitanjima sud koji je uputio zahtjev ne traži tumačenje prava Unije, nego, s jedne strane, tumačenje odredbe nacionalnog prava, odnosno članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga, i, s druge strane, odluku o usklađenosti te odredbe s Okvirnom odlukom 2004/757.

17 U tom pogledu valja utvrditi da sud koji je uputio zahtjev nekima od svojih pitanja poziva Sud da odluči o usklađenosti članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droge s pravom Unije.

18 Međutim, iako nije na Sudu da u okviru postupka iz članka 267. UFEU-a ocjenjuje usklađenost nacionalnog zakonodavstva s pravom Unije ni da tumači odredbe nacionalnih zakona ili drugih propisa, on je ipak nadležan sudu koji je uputio zahtjev pružiti sve elemente tumačenja prava Unije na temelju kojih može ocijeniti tu usklađenost za potrebe donošenja presude u predmetu koji se pred njim vodi (presuda od 18. rujna 2019., VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, t. 28. i navedena sudska praksa).

19 Na Sudu je, dakle, da u ovom predmetu razmotri samo odredbe prava Unije i pruži njihovo tumačenje koje je korisno za sud koji je uputio zahtjev, koji je prilikom donošenja odluke u sporu koji se pred njim vodi nadležan ocijeniti usklađenost nacionalnih odredaba s pravom Unije (presuda od 26. srpnja 2017., Europa Way i Persidera, C-560/15, EU:C:2017:593, t. 36.).

20 Slijedom navedenog, s obzirom na tekst postavljenih pitanja i razloge upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku, ta pitanja valja shvatiti na način da se odnose na tumačenje članka 2. stavka 1. točke (c) i članka 4. stavka 2. točke (a) Okvirne odluke 2004/757 kao i članaka 20., 21. i 49. Povelje, slijedom čega prigovor nenadležnosti koji je istaknulo Okružno državno odvjetništvo u Słupsku valja odbiti.

21 Kao drugo, Okružno državno odvjetništvo u Słupsku kao i poljska, španjolska i švedska vlada te Europska komisija smatraju da nije potrebno odgovoriti na postavljena pitanja, s obzirom na to da situacija osobe JI ne ulazi u područje primjene Okvirne odluke 2004/757. Prema njihovu mišljenju, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da se kazneni postupak protiv osobe JI vodi isključivo zbog posjedovanja droga radi osobne potrošnje, što je, u skladu s člankom 2. stavkom 2. Okvirne odluke 2004/757, ponašanje koje ne ulazi u njezino područje primjene.

22 U tom pogledu, u skladu s člankom 2. stavkom 2. Okvirne odluke 2004/757, posjedovanje droge isključivo radi osobne potrošnje, kako je definirana nacionalnim zakonodavstvom, isključeno je iz područja primjene te okvirne odluke.

23 U ovom slučaju iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi, s jedne strane, da se kazneni postupak protiv osobe JI vodi zbog posjedovanja velike količine opojnih sredstava i psihotropnih tvari, koje čini kazneno djelo iz članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga, i, s druge strane, da je ona ta sredstva i tvari posjedovala radi osobne potrošnje. Slijedom navedenog, takva situacija ne ulazi u područje primjene Okvirne odluke 2004/757.

24 Međutim, valja podsjetiti na to da se Sud u više navrata proglasio nadležnim za odlučivanje o zahtjevima za prethodnu odluku koji se odnose na odredbe prava Unije u situacijama u kojima su djela o kojima je riječ u glavnom postupku izvan njegova područja primjene te stoga u isključivoj nadležnosti država članica, ali u kojima su spomenute odredbe prava Unije nacionalnim pravom učinjene primjenjivima, zbog upućivanja potonjeg na njihov sadržaj (presuda od 12. srpnja 2012., SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, t. 86. i navedena sudska praksa).

25 Sud je u tom pogledu osobito istaknuo da, kada nacionalno zakonodavstvo za situacije potpuno unutarnje prirode usvoji jednaka rješenja poput onih iz prava Unije, kako bi se, primjerice, izbjegla diskriminacija domaćih državljana ili moguće narušavanje tržišnog natjecanja ili pak osigurala

primjena jedinstvenog postupka u usporedivim situacijama, postoji jasan interes da se, radi izbjegavanja budućih razlika u tumačenju, odredbe ili pojmovi preuzeti iz prava Unije tumače ujednačeno, bez obzira na okolnosti u kojima ih treba primijeniti (presuda od 12. srpnja 2012., SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, t. 87. i navedena sudska praksa).

26 Slijedom navedenog, tumačenje Suda odredaba prava Unije u situacijama koje nisu obuhvaćene njegovim područjem primjene opravdano je kad su nacionalnim pravom te odredbe na izravan i bezuvjetan način učinjene primjenjivima na takve situacije, kako bi se osiguralo istovjetno postupanje u tim situacijama i u onima koje su obuhvaćene područjem primjene prava Unije (vidjeti osobito presudu od 18. listopada 2012., Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

27 U ovom slučaju iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je Okvirna odluka 2004/757 u poljskom pravu provedena Zakonom o suzbijanju zlouporabe droga. Konkretnije, iz navoda suda koji je uputio zahtjev kao i iz pojašnjenja poljske vlade na raspravi pred Sudom proizlazi da je člankom 62. stavkom 2. tog zakona u unutarnje pravo prenesen članak 2. stavak 1. točka (a) kao i pojam „velike količine droge” iz članka 4. stavka 2. točke (a) navedene okvirne odluke.

28 Kao što su to na raspravi pred Sudom izložili Okružno državno odvjetništvo u Słupsku i poljska vlada, člankom 62. stavkom 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga kažnjava se svako posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari, bilo u svrhu osobne potrošnje ili u druge svrhe, odnosno osobito u svrhu obavljanja neke od aktivnosti iz članka 2. stavka 1. točke (a) Okvirne odluke 2004/757.

29 Budući da se otegotna okolnost posjedovanja „velike količine droge”, u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) Okvirne odluke 2004/757, putem Zakona o suzbijanju zlouporabe droga primjenjuje na ponašanja koja su isključena iz područja primjene navedene okvirne odluke, odnosno na posjedovanje droge isključivo radi osobne potrošnje, postoji jasan interes pružanja ujednačenog tumačenja te odredbe prava Unije.

30 U tim je okolnostima Sud nadležan odgovoriti na prethodna pitanja.

O prethodnim pitanjima

31 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. stavak 2. točku (a) Okvirne odluke 2004/757, u vezi s njezinim člankom 2. stavkom 1. točkom (c), kao i članke 20., 21. i 49. Povelje, tumačiti na način da im se protivi to da država članica posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari, bilo radi osobne potrošnje ili nezakonite trgovine drogom, kvalificira kao kazneno djelo, pri čemu tumačenje pojma „velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari” prepušta ocjeni nacionalnih sudova od slučaja do slučaja.

32 U tom pogledu valja istaknuti da je Okvirna odluka 2004/757 donesena, među ostalim, na temelju članka 31. stavka 1. točke (e) UEU-a, kojim je bilo osobito predviđeno da je cilj zajedničkog djelovanja u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima postupno donošenje mjera kojima se uvode minimalna pravila o sastavnim dijelovima kaznenih djela i o sankcijama koje se primjenjuju u području nezakonite trgovine drogom.

33 Usto, iz uvodne izjave 3. Okvirne odluke 2004/757 proizlazi da se njome utvrđuju minimalne odredbe o sastavnim elementima kaznenih djela i sankcija primjenjivih u području nezakonite trgovine drogom i prekursorima, kojima je svrha utvrđivanje zajedničkog pristupa na razini Unije u borbi protiv nezakonite trgovine drogom.

34 Konkretnije, iz članka 2. stavka 1. točaka (a) i (c) Okvirne odluke 2004/757 i njezina članka 4. stavka 1. proizlazi da se posjedovanje droge s ciljem proizvodnje, izrade, ekstrakcije, pripravljanja, nuđenja, nuđenja na prodaju, distribucije, prodaje, isporuke pod bilo kakvim uvjetima, posredovanja, otpreme, otpreme u tranzitu, prijevoza, uvoza ili izvoza droge mora smatrati kaznenim djelom, za koje je propisana kazna zatvora u najvišem trajanju od najmanje jedne do tri godine.

35 Usto, iz članka 4. stavka 2. točke (a) navedene okvirne odluke proizlazi da države članice to kazneno djelo, kada se ono odnosi na „velike količine droge”, trebaju kažnjavati kaznom zatvora u najvišem propisanom trajanju od pet do deset godina.

36 Međutim, s jedne strane, kao što to proizlazi iz točke 22. ove presude, članak 2. stavak 2. Okvirne odluke 2004/757 isključuje iz njezina područja primjene, među ostalim, posjedovanje droge isključivo radi osobne potrošnje, kako je definirana nacionalnim pravom. S druge strane, u skladu s uvodnom izjavom 4. Okvirne odluke 2004/757, isključenje određenih vrsta ponašanja vezanih za osobnu potrošnju iz područja primjene te okvirne odluke ne predstavlja smjernicu Vijeća o tome kako bi države članice trebale postupati u takvim slučajevima u okviru svojih nacionalnih zakonodavstava.

37 Iz toga proizlazi, kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 47. svojeg mišljenja, da države članice i dalje mogu posjedovanje velike količine droge radi osobne potrošnje smatrati teškim kaznenim djelom.

38 Međutim, kao što to proizlazi iz točaka 12. do 14. ove presude, sud koji je uputio zahtjev nastoji doznati treba li načela jednakosti pred zakonom, nediskriminacije i zakonitosti kaznenih djela i kazni, utvrđena u člancima 20., 21. i 49. Povelje, tumačiti na način da im se protivi to da pojam „velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari” iz članka 62. stavka 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droge, kojim je u unutarnje pravo prenesen pojam „velike količine droge” iz članka 4. stavka 2. točke (a) Okvirne odluke 2004/757, nije definiran u nacionalnom zakonodavstvu, nego je prepušten tumačenju nacionalnih sudova od slučaja do slučaja.

39 U tom pogledu valja podsjetiti na to da okvirne odluke obvezuju države članice u pogledu rezultata koji je potrebno postići, pri čemu je odabir oblika i metoda postizanja tog rezultata prepušten nacionalnim tijelima (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 2019., Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, t. 69.).

40 U tom kontekstu valja istaknuti da se člankom 2. stavkom 1. točkama (a) i (c) Okvirne odluke 2004/757 i njezinim člankom 4. stavkom 2. točkom (a) državama članicama nalaže samo da posjedovanje „velike količine droge” povezano s nezakonitom trgovinom kažnjavaju kaznom zatvora u najvišem propisanom trajanju od najmanje pet do deset godina.

41 S jedne strane, ta okvirna odluka ne sadržava nikakvu definiciju pojma „velike količine droge”, u smislu njezina članka 4. stavka 2. točke (a). S druge strane, kao što to proizlazi iz točaka 32. i 33. ove presude, navedena okvirna odluka samo je instrument minimalnog usklađivanja. Slijedom toga, države članice raspolažu širokom marginom prosudbe kad je riječ o provedbi navedenog pojma u nacionalnom pravu.

42 Međutim, u skladu s člankom 51. stavkom 1. Povelje, države članice su, prilikom provedbe prava Unije, obvezne poštovati njome zajamčena temeljna prava, a osobito ona priznata člancima 20., 21. i 49. Povelje (vidjeti u tom smislu presudu od 26. veljače 2013., Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, t. 17. i 18.).

43 U tom kontekstu, kao prvo, valja podsjetiti na to da načela jednakosti pred zakonom i nediskriminacije, priznata člancima 20. i 21. Povelje, zahtijevaju da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano (presuda od 3. svibnja 2007., Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, t. 56.).

44 U ovom slučaju valja utvrditi, kao prvo, da se člankom 62. stavkom 2. Zakona o suzbijanju zlouporabe droga, kojim je za posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari propisana kazna zatvora u trajanju od jedne do deset godina, ne uvodi nikakvo različito postupanje prema eventualnim počiniteljima tog kaznenog djela.

45 Kao drugo, kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 62. svojeg mišljenja, činjenica da nacionalni sudovi imaju određenu marginu prosudbe prilikom tumačenja i primjene odredbe nacionalnog prava ne predstavlja kao takva povredu članaka 20. i 21. Povelje.

46 Naposljetku, kao treće, kao što to proizlazi iz točaka 32. i 33. ove presude, Okvirnom odlukom 2004/757 utvrđene su samo minimalne odredbe o sastavnim elementima kaznenih djela i kazni primjenjivih u području nezakonite trgovine drogom i prekursorima. Iz toga proizlazi da se postojanje različitosti između mjera kojima se u različitim nacionalnim pravnim porecima provodi ta okvirna odluka ne može smatrati povredom načela nediskriminacije (vidjeti po analogiji presudu od 3. svibnja 2007., Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, t. 59. i 60.).

47 Kao drugo, kad je riječ o načelu zakonitosti kaznenih djela i kazni iz članka 49. stavka 1. Povelje, valja podsjetiti na to da je to načelo priznato, među ostalim, člankom 7. stavkom 1. EKLJP-a (vidjeti u tom smislu presudu od 5. prosinca 2017., M. A. S. i M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, t. 53.). U skladu s člankom 52. stavkom 3. Povelje, značenje i opseg primjene prava zajamčenog njezinim člankom 49. jednaki su onomu zajamčenom EKLJP-om.

48 Na temelju navedenog načela, kaznene odredbe moraju udovoljavati određenim zahtjevima dostupnosti i predvidljivosti, kako u pogledu definicije kaznenog djela tako i u pogledu određivanja kazne (presuda od 5. prosinca 2017., M. A. S. i M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, t. 55. i navedena sudska praksa).

49 Iz toga proizlazi da kaznena djela i za njih propisane kazne moraju biti jasno definirani zakonom. Taj je uvjet ispunjen ako pojedinci, na temelju teksta relevantne odredbe i, prema potrebi, pomoću njezina tumačenja od strane sudova, mogu znati koje radnje i propusti dovode do njihove kaznene odgovornosti (vidjeti u tom smislu presude od 3. lipnja 2008., Intertanko i dr., C-308/06, EU:C:2008:312, t. 71. i od 5. prosinca 2017., M. A. S. i M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, t. 56.).

50 Usto, načelo preciznosti primjenjivog prava ne može se tumačiti na način da mu se protivi postupno pojašnjavanje pravila o kaznenoj odgovornosti sudskim tumačenjem, pod uvjetom da su ona razumno predvidljiva (presuda od 28. ožujka 2017., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, t. 167. i navedena sudska praksa).

51 Prema tome, načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica predvidi strože kaznenopravne sankcije za kazneno djelo posjedovanja „velike količine opojnih sredstava i psihotropnih tvari”, prepuštajući tumačenje tog pojma ocjeni nacionalnih sudova od slučaja do slučaja, pod uvjetom da ta ocjena udovoljava zahtjevima predvidljivosti, kako su navedeni u točkama 48. do 50. ove presude.

52 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 4. stavak 2. točku (a) Okvirne odluke 2004/757, u vezi s njezinim člankom 2. stavkom 1. točkom (c), kao i članke 20., 21. i 49. Povelje, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari, bilo radi osobne potrošnje ili nezakonite trgovine drogom, kvalificira kao kazneno djelo, pri čemu tumačenje pojma „velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari” prepušta ocjeni nacionalnih sudova od slučaja do slučaja, pod uvjetom da se to tumačenje može razumno predvidjeti.

Troškovi

53 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 4. stavak 2. točku (a) Okvirne odluke Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom, u vezi s njezinim člankom 2. stavkom 1. točkom (c), kao i članke 20., 21. i 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari, bilo radi osobne potrošnje ili nezakonite trgovine drogom, kvalificira kao kazneno djelo, pri čemu tumačenje pojma „velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari" prepušta ocjeni nacionalnih sudova od slučaja do slučaja, pod uvjetom da se to tumačenje može razumno predvidjeti.

Potpisi